

Rörelser av ett minne

Publicerad 5 oktober 2013 kl 01.00

Anders Nyberg, Tove Skeidsvoll och Anton Teljebäck.

FOTO: PER LANDFORS

Fragmentariska bilder av ett minne bildar ett slags collage med korta scener. I Skuggteaterns nya föreställning Hem ljuva Ålidhem spelar dans och musik en viktig roll för att skapa rörelsen i den annars raka berättelsen.

Det börjar i skenet från branden på Geografigränd, julen 2008. Viktor kommer springande för att se om hans gamla vän Järvi har klarat sig från lågorna.

De är de två (spelade av Magnus Nilsson-Mäki och Karin Malmberg) som utgör historiens nav, sett ur Viktors tillbakablickar och bearbetningar.

Hem ljuva Ålidhem har många lager och bottenar. Förenklat skulle man kunna säga att den ställer frågor om vad ett hem är och vad som händer med människor som flyttar till en plats, stannar ett tag och sedan beger sig vidare.

Att välja spelplatsen Ålidhem hänger samman med dess heterogena blandning av folk, i jämförelse med de flesta andra miljonprogramsområden i Sverige.

- Här finns alla sorter. Studenter, akademiker, nyanlända och utsatta bor vägg i vägg och vi vill berätta om människors väldigt olika förutsättningar och har tagit fasta på klassbegreppet, säger pjäsens regissör Emil Nilsson-Mäki.

Idén till föreställningen har funnits en längre tid. För ungefär ett år sedan började Emil göra research kring områdets historia och i våras lade teatergruppen ner mycket möda på att samla in berättelser och upplevelser från människor med anknytning till

området.

Tio djupintervjuer, en enkät med ungefär hundra svar och ytterligare vittnesmål, som lämnades under ett öppet hus, tecknades ner och lästes igenom tillsammans med manusförfattaren Elin Ruuth.

- Vi har diskuterat mycket hur vi ska göra och sedan har Elin skrivit en rakt igenom fiktiv berättelse där hon plockat fritt ur de olika minnesbilderna, säger Emil Nilsson-Mäki.

Det röda teglet täcker flyttkartongerna som ständigt flyttas runt på scenen. En av bilderna på den ständiga rörelse som kopplas ihop med Ålidhem.

- Fragmentariska minnen utgörs mer av rörelse än exakta händelser och därför är det särskilt intressant att vi i den här föreställningen jobbar med både dansare och musiker, säger regissören.

Tove Skeidsvoll står för koreografin.

- Jag ser Ålidhem som från ett flygfoto där alla är i rotation, och det är myllret, rörelsen och detaljerna i människornas liv, och det som uppstår i dem, som har varit min utgångspunkt, säger hon.

Tillsammans med Anna Ehnberg från dansgruppen Nomo Daco medverkar Tove på scenen, precis som musikerna Anders Nyberg och Anton Teljebäck.

- Det här är häftigt och skrämmande på samma gång. Att kasta sig ut och göra någonting som man aldrig har gjort tidigare är läskigt men tillför någonting också, säger Anton Teljebäck.

Föreställningen är en knapp timme och vänder sig till en bred målgrupp från tio år.

- Vi vill inte göra någon åldersinriktad föreställning utan den kan ses på olika nivåer och beroende på hur van man är att se teater kommer man att se olika saker, tror Emil Nilsson-Mäki.

Han beskriver Hem ljuva Ålidhem som en rak historia som tar en ganska snårig väg där fokus inte alltid ligger på den som pratar.

- Man kanske inte förstår allt men så vill jag att det ska vara, det blir tråkigt annars.

Med Hem ljuva Ålidhem avslutas Skuggteaterns triptyk om Umeå.

Karin Bernspång

karin.bernspang@vk.se

090-176063

Ursprunglig webbadress: <http://www.vk.se/994244/rorelser-av-ett-minne>